

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209323
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6617209323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobcu: H. V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXXXX J., Ul. I. V. XX, štátny občan SR, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody 925,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/19/2017-110 zo dňa 24.07.2019, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/19/2017-127 zo dňa 06.09.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/19/2017-110 zo dňa 24.07.2019 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/19/2017-127 zo dňa 06.09.2019 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) zamietol žalobu o náhradu škody 925,04 eur s príslušenstvom voči žalovanej ako nedôvodnú (výrok I.) a rozhodol o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), ktorý okresný súd opravným uznesením zmenil a vyslovil, že žalovaná má nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením prvoinštančného súdu po právoplatnosti rozsudku.

1.1. V odôvodnení rozsudku okresný súd konštatoval skutkový a právny základ uplatneného nároku a uviedol, že žalobca sa žalobou pôvodne domáhal zrušenia súdnych poplatkov v žalobcom vymenovaných súdnych veciach. Na základe zmeny žaloby žiadal priznať náhradu škody 925,04 eur s príslušenstvom a náhradou trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Justičná pokladnica v Bratislave eviduje voči nemu dvanásť pohľadávok pre nesplnenie poplatkových povinností. Jedná sa o konania a súdne poplatky vo veciach sp. zn. 10C/348/12 poplatok 33,-Eur, sp. zn. 5Er/748/08 poplatok 100,-Eur, sp. zn. 7C/251/2005 poplatok 99,58 Eur, sp. zn. 20C/143/12 poplatok 20,-Eur, sp. zn. 5C/128/08 poplatok 16,50 Eur, sp. zn. 5C/128/08 poplatok 66,38 Eur, sp. zn. 15C/4/07 poplatok 98,58 Eur, sp. zn. 41C/190/09 poplatok 36,-Eur, sp. zn. 10C/423/2009 poplatok 16,50 Eur, sp. zn. 21Ro/20/11 poplatok 45,-Eur a sp. zn. 3C/180/11 poplatok 16,50 Eur. Podľa žalobcu mal súd ex offa skúmať počas celého súdneho konania, či je okrem iných splnená základná, vecná obligatórna podmienka konania a to splnenie poplatkovej povinnosti za podaný návrh, respektíve odvolanie, ak nebola táto podmienka splnená, súd mal konania zastaviť a nie vyrubiť súdny poplatok. Všetci sudcovia v špecifikovaných konaniach zanedbali svoju úradnú povinnosť uloženú zákonom - Občianskym súdnym poriadkom.

1.2. Súd prvej inštancie uplatnený nárok právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 1,2, § 6, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o zmene a doplnení niektorých zákonov a v nadväznosti na ustanovenie § 202 ods. 1, 2, 3 a 4 zák. č. 99/1963 Z.z. Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania následne konštatoval, že z oznámenia o neprihliadaní na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 13.08.2018 zistil, že dňa 28.02.2018 bolo Ministerstvu spravodlivosti SR doručené podanie žalobcu zo dňa 26.02.2018, označené ako predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. vo veci Krajského súdu justičnej pokladnice vo výške 20.000,- eur. Ministerstvo uvedenú žiadosť posúdilo ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škodu, avšak z dôvodu absencie zákonných náležitostí bol žalobca vyzvaný listom zo dňa 24.04.2018, podľa § 16 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z., na doplnenie žiadosti o zákonné náležitosti podľa § 16 odsek 1 tohto zákona. Žalobca listom zo dňa 07.05.2018 doručil podanie, ktoré však neodstránilo vytýkané nedostatky a z toho dôvodu Ministerstvo spravodlivosti SR na žiadosť podľa § 16 odsek 2 uvedeného zákona neprihliadlo.

1.3. Na základe zisteného skutkového stavu okresný súd konštatoval, že žalobca sa po zmene petitu domáhal náhrady škody v sume 925,04 eur s príslušenstvom voči žalovanej. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jej nesprávnym úradným postupom sú nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Existenciu podmienok zodpovednosti žalovanej za škodu musí preukázať žalobca, t. j. aj existenciu nezákonného rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom a škodou. Podľa žalobcom tvrdených skutočností škoda žalobcovi mala vzniknúť uložením súdnych poplatkov a pokuty za konania, v ktorých žalobca vystupoval ako účastník konania, t. j. jedná sa o rozhodnutia vydané súdom a teda v zmysle § 4 odsek 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. zastupuje Slovenskú republiku a koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Nezákonným rozhodnutím je v zmysle uvedeného zákona rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené, alebo zmenené príslušným orgánom. Súd prvej inštancie potom konštatoval, že v danom prípade žalobca svojimi skutkovými tvrdeniami, ani dôkaznými prostriedkami nepreukázal, že by rozhodnutia súdov, ktoré napáda, boli príslušným nadriadeným orgánom zrušené alebo zmenené. V súlade s § 6 ods.1 ZZŠ právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že predpokladom priznania náhrady za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je v zmysle § 6 ZZŠ vyhlásená nezákonnosť rozhodnutia, ale iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov, pričom splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Žalobca súdu netvrdil,

že by podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, ani súd nezistil skutočnosť, že by sa jednalo o prípad hodný osobitného zreteľa. Podľa súdu podať riadny opravný prostriedok - odvolanie proti uzneseniu, v ktorom bol žalobcovi vyrubený súdny poplatok, bolo v zmysle vtedajšej úpravy podľa § 202 odsek 3 OSP prípustné. Uvedené skutkové tvrdenia žalobca netvrdil a súdom ani neboli preukázané a nevyplývajú ani z predložených dôkazov, preto súd mal za to, že v danom prípade nie je splnená podmienka nezákonného rozhodnutia, ktorá je predpokladom priznania zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

1.4. Zároveň okresný súd uviedol, že podľa § 15 odsek 1 ZZŠ je však predpokladom uplatnenia práva na náhradu škody na súde najprv požiadať orgán, ktorý koná v mene nositeľa zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, o náhradu škody, čím sa má predchádzať zbytočným súdnym sporom. Uvedená podmienka je stanovená obligatórne. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca si nespĺnil uvedenú povinnosť, súdu nepredložil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a z predloženého oznámenia o neprihliadnutí na žiadosť o predbežné prerokovanie nevyplýva splnenie uvedenej povinnosti. Súd poukázal na to, že uvedená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody sa týka sumy 20.000, eur, t. j. iného prípadu. Navyše žalobca, ktorý je povinný preukázať uvedený predpoklad, túto žiadosť súdu nepredložil. Zároveň súd poukázal

na to, že žalobca, ktorý sa snažil preukázať týmto spôsobom, že podal uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, podal žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti dňa 28.02.2018. Samotná žaloba voči žalovanej však bola na súd podaná už 30.06.2017, z čoho je zrejmé, že žalobca pred podaním žaloby predbežne nežiadal o prejednanie uvedeného nároku. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu o náhradu škody na základe zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v plnom rozsahu zamietol.

1.5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a nakoľko žalobca bol v plnom rozsahu neúspešný, súd priznal plnú náhradu trov konania žalovanej a vyslovil, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením v súlade s § 262 odsek 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku. Ohľadom výroku o trovách konania súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie č.k. 7C/19/2017-127 zo dňa 06.09.2017, ktorým druhý výrok rozsudku č.k. 7C/19/2017-110 zo dňa 24.07.2019 opravil tak, že : „Žalovaná má nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol : „Žalobca dňa 30.6.2017 podal Žaloba o náhradu škody 925.04,- Eur s prísl., podľa § 415 z.č. 40/1964 Zb. vzniknutú zanedbaním úradnej povinnosti súdov pri skúmaní vecných procesných podmienok súdneho konania. Podľa petitu žaloby išlo o odvrátenie škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdov pri rozhodovaní a vyrubení súdnych poplatkov.“ „V priebehu dvoch rokov došlo k výrazným zmenám v merite žaloby. Krajský súd Justičná pokladnica postúpila pohľadávky na exekúciu, porušením procesného práva keď bez výkonu rozhodnutia postúpil pohľadávky na exekúciu. Žalobca sa dozvedel o pohľadávkach, až pri zablokovaní bankového účtu v marci 2017. Aj samotná exekúcia prebehla nezákonné, keď bola vykonaná podľa novely Exekučného poriadku platnej od 1.4.2017- prechodné ustanovenia neumožňujú retroaktivitu novely. Exekútor v tejto veci vydal 75 exekučných príkazov. Preto žalobca dňa 26.2.2018 podal na MS SR: „Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. 514/2003 vo veci Krajského súdu Justičnej pokladnici (ďalej KS JP) , vo výške 20.000,-Eur.“ Preto 20 tisíc eur, lebo to bola hodnota vydaných exekučných príkazov -na jeden exekučný titul exekútor vystavil 5 exekučných príkazov! !! Žalobca preto rozšíril právne posúdenie žaloby podľa zákona 514/2003 s tým, že vyrubené poplatky boli nezákonné rozhodnutia so spôsobením priamej škody. Žalobca si uplatňoval iba škodu za súdne poplatky bez trov exekúcie atď.. Nekonaním súdu vo veci v priebehu 2 rokov, došlo k ďalším zmenám v merite žaloby. Exekúciou už došlo ku skutočnej škode žalobcu a riadne navýšenej oproti istine. Na pojednávaní zástupca žalovanej tvrdil, že žaloba je nezrozumiteľná, ale v čom to nepovedal. Kľúčovým momentom pojednávania bolo, že zástupca žalovanej tvrdil, že pred žalobou nebolo uplatnené Predbežné prerokovanie nároku. Keď žalobca predložil rozhodnutie, ktoré zástupca žalovanej vypracoval osobne, tak si vyžiadal na pojednávaní nahliadnutie do vlastného rozhodnutia?!. Rozhodnutie bolo odmietnuté pre nedoplnenie.“ „Sudca sa tohto tvrdenia chytil a tvrdil, že predbežné prerokovanie nároku musí byť uplatnené pred podaním žaloby a preto žalobu zamietla. No zabudol, že dva roky trvali prieťahy v tomto súdnom konaní a preto žalobca musel reagovať na aktuálne zmeny teda uplatniť nárok až po padaní žaloby, ale všetko stihol do prvého pojednávania resp. pred vydaním rozsudku. Sudca Straka v odôvodnení sa stotožnil s právnym zástupcom žalovanej Hambálkom, že žalobca nepredložil dôkaz, že súdne poplatky boli nezákonné. Obaja nepochopili, že predmetné súdne konanie ich malo vyhlásiť za nezákonné podľa zák. č. 514/2003 Zb. o ktorý bol žalobný návrh rozšírený!!! Žalobca postupoval podľa uvedeného zákona, keď najprv podal návrh na Predbežné prerokovanie nároku a podľa Výzvy z 24.4.2018 aj doplnil. No právny zástupca žalovanej na pojednávaní tvrdil, že žalobca nepodal žiadny návrh na predbežné prerokovanie, no keď mu žalobca predložil originál z jeho menom tak si vyžiadal nahliadnutie!!!!!! Je pravdou, že predbežné prerokovanie bolo uplatnené na vyššiu sumu, ale žalobca si v žalobe uplatnil iba istinu týkajúcu sa súdnych poplatkov. Žalobca neuplatnil nárok z nemajetkovej ujmy. Problémom by bolo ak by žalobca uplatňoval v žalobe vyššiu sumu ako v návrhu na predbežné prerokovanie nároku. Sudcovi Strakovi zase prekážalo, že predbežný nárok bol uplatnený až po podaní žaloby. Pojednávanie 24.7.2014 bolo prvé po dvoch rokoch, ktorému predchádzali primitívne procesné obštrukcie, rozsudok pre zmeškanie atď.. V priebehu 2 rokov došlo v merite žaloby k viacerým zmenám, exekúcia, a aj dňa 24.7.2019 už žaloba nekorešpondovala s realitou (vyúčtovanie exekúcie) atď.. Vplyvom uvedeného je evidentné, že žalobca v čase prvého pojednávania splnil všetky zákonné podmienky podľa zákona č. 514/2003 Zb. na to aby súd sa zaoberal konkrétnymi súdnymi poplatkami či boli vyrubené v súlade s OSP, alebo boli

vyrubené porušením tohto zákona, teda boli vyrubené nezákonným rozhodnutím! Exekúciou došlo ku hmotnej kauzálnej škode. Rozsudok z 24.7.2019 sa týka iba procesných podmienok, nie merita. Preto nech odvolací súd vynesie tento Rozsudok: Súd ruší rozsudok z 24.7.2019 v celom rozsahu a prikazuje súdu prvej inštancie, aby preskúmal merito žaloby a vydal rozsudok k meritu veci. Súd nepriznáva žalovanej trovy konania. Žalobca k odvolaniu ako prílohu zaslal podanie označené „Vec: 37784/2018/141 - doplnenie žiadosti z 26.02.2018.“

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v znení opravného uznesenia podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie správne zisteného skutkového stavu a nebolo preto potrebné zo strany odvolacieho súdu doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 384 a § 385 Civilného sporového poriadku).

6. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „ZoZŠ“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

7. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1, 2 ZoZŠ, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

8. Podľa ustanovenia § 15 odsek 1 ZZŠ nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

9. Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 ZoZŠ, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

10. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 ZoZŠ, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že

neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

11. Odvolací súd konštatuje (viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379 a § 380 CSP)), že odvolacím rámcom, a teda predmetom odvolacieho konania, sú námietky odvolateľa v tom smere, že súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že nepreukázal žiadosť o predbežné prerokovanie veci s príslušným orgánom v zmysle Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom žalobca tvrdí, že podal žiadosť dňa 26.02.2018 a teda „v čase prvého pojednávania už splnil všetky zákonné podmienky podľa zákona č. 514/2003 Z.z. na to, aby súd sa zaoberal konkrétnymi súdnymi poplatkami či boli vyrubené v súlade s OSP, alebo boli vyrubené porušením tohto zákona, teda boli vyrubené nezákonným rozhodnutím“.

12. Odvolací súd, v nadväznosti na odvolaním vymedzený rámec odvolania a reagujúc na konkrétne odvolacie dôvody v prvom rade považuje za potrebné a nutné zdôrazniť, že je zrejmé z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, že súd svoju argumentáciu zameral predovšetkým na konštatovanie, že nebol v konaní preukázaný základný predpoklad pre rozhodovanie o nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 3 ods. 1 ZoZŠ, v nadväznosti na kritériá obsiahnuté v § 6 ods. 1, 2 ZoZŠ a to, že by boli žalobcom uvádzané konkrétne a špecifikované súdne rozhodnutia (o vyrubení súdnych poplatkov) v rámci riadneho inštančného postupu (v odvolacom konaní) zrušené alebo zmenené a tým by napĺňali kritérium nezákonného rozhodnutia, teda rozhodnutia vydaného v rozpore so zákonnou úpravou. Správne súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku zdôraznil, že žalobca ani len netvrdil, no predovšetkým nepreukázal, že by podal voči uzneseniam súdu o vyrubení súdnych poplatkov v ním špecifikovaných konaniach odvolanie a že by sa domáhal ich prieskumu v rámci riadneho inštančného postupu. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje zákonnú dikciu a podmienku vyplývajúcu z ustanovenia § 6 ods. 2 ZoZŠ, v zmysle ktorej právo podľa odseku 1 (právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím) možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide tak o jednu z obligatórnych hmotnoprávných podmienok vyžadovaných hypotézou právnej normy pre to, aby súd vôbec rozhodoval o eventuálnom nároku na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci. V spore žalobca nepreukázal (ani netvrdil), že by podal v jednotlivých súdnych konaniach odvolanie voči uzneseniam o vyrubení súdneho poplatku a teda záver súdu prvej inštancie, že nemal v konaní naplnený zákonom požadovaný predpoklad úspešnosti žaloby o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, je tak správny a dôvodný. Ani v jednom z konaní, v ktorom žalobca namieta „nezákonné vyrubenie súdneho poplatku“ nepreukázal, že by podal odvolanie voči konkrétnemu súdneho rozhodnutiu a že by bolo tak v rámci riadneho inštančného postupu konkrétne rozhodnutie zrušené či zmenené nadriadeným orgánom (odvolacím súdom). Neobstojí pritom požiadavka žalobcu uvedená v odvolaní, že by súd mal podľa jeho predstáv až v konaní o náhradu škody vyhodnocovať nezákonnosť každého jedného súdneho rozhodnutia (12 rozhodnutí), pretože taký postup súdu by bol v priamom rozpore so zákonnou požiadavkou v už citovanom ustanovení § 6 ods. 2 ZoZŠ, v zmysle ktorej právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Riadny opravný prostriedok proti uzneseniam o vyrubení súdneho poplatku bol podľa procesnej úpravy platnej a účinnej v danom čase (§ 202 Občianskeho súdneho poriadku) odvolanie, o ktorom mal rozhodovať odvolací súd. Ani v jednom prípade žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že by tento riadny inštančný postup v zmysle v tej dobe platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku ako účastník konania uplatnil. Niet tak žiadneho rozhodnutia nadriadeného orgánu, z ktorého by jednoznačne vyplývala nezákonnosť rozhodnutia, pričom zákonná úprava § 3 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci požiadavku nezákonnosti rozhodnutia vyžaduje ako jednu z obligatórnych podmienok a predpokladov pre to, aby sa žiadateľ vôbec mohol v rámci následného postupu upraveného podľa tejto osobitnej normy domáhať náhrady škody. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že podľa ustanovenia § 6 ods. 2 tohto zákona sa splnenie tejto podmienky nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. Žiadna okolnosť hodná osobitného zreteľa však ani odvolaciemu súdu (zhodne s konštatovaním obsiahnutým v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie) z konkrétnych okolností prípadu nevyplýva, pričom ani samotný žalobca sa žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by mu bránili využiť riadny opravný prostriedok v ním uvádzaných konaniach, nedovoľoval.

13. Na základe uvedeného je potom nutné skonštatovať, že v danom spore nebol preukázaný predovšetkým prvý obligatórne vyžadovaný predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci a to - existencia nezákonného rozhodnutia súdu, voči ktorému bol využitý riadny opravný prostriedok, pričom tento záver konštatoval súd prvej inštancie ako prioritný v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým žalobu o náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci zamietol. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že odvolacie dôvody žalobcu sa týkali ďalšieho dôvodu, ktorý súd prvej inštancie (možno konštatovať, že už len ako dôvod navyše) uvádzal následne v odôvodnení rozsudku a to, že nebola splnená ani ďalšia obligatórne vyžadovaná podmienka a predpoklad pre rozhodovanie súdu o náhrade škody v zmysle uvedenej osobitnej právnej úpravy (konkrétne ustanovenie § 15 ods. 1 ZoZŠ) a to existencia preukázateľne podanej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žiadateľa na náhradu škody s príslušným orgánom. V konkrétnom prípade je príslušným orgánom na prerokovanie takejto žiadosti Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Odvolací súd pre úplnosť a v nadväznosti na odvolacie dôvody žalobcu konštatuje, že nebolo v konaní dostatočne hodnoverne a nespochybniteľne preukázané, že by sa žalobca domáhal predbežného prerokovania konkrétnych nárokov v konkrétnych súdnych rozhodnutiach na príslušnom orgáne, pričom odvolací súd zdôrazňuje dikciu ustanovenia § 16 ods. 4 ZoZŠ a to, že pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a len z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Práve splnenie tejto požiadavky zákona žalobca nepreukázal ani v odvolacom konaní, pokiaľ zaslal odvolaciemu súdu podanie datované dňa 7. 5. 2018, adresované Ministerstvu spravodlivosti SR s označením „Vec: 37784/2018/104 - doplnenie žiadosti z 26.02.2018“. Totožnosť rozsahu nároku (v tomto spore sa žalobca domáha náhrady škody vo výške 925,04 eur a z textu podania vyplýva, že požaduje žiadateľ „náhradu škody 20.000 eur pozostávajúcej z priamej majetkovej ujmy cca 4000 eur a nemajetkovej ujmy 16 000 eur“) a totožnosť titulov, ktoré sú meritom daného konkrétneho sporu o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, a konkrétnymi nárokmi uvedenými v „doplnení žiadosti“, taktiež preukázané nebolo. Už len okrajovo potom odvolací súd konštatuje ako dôvod navyše, že žalobca okrem už uvedeného nepreukázal, že by konkrétne podanie predložené v odvolacom konaní, skutočne a preukázateľne doručoval a aj doručil príslušnému orgánu, ktorému ho adresoval, čo by bolo zásadné, pretože inak si akékoľvek podanie s akýmkoľvek obsahom a s akýmkoľvek datovaním je spôsobilý vyprodukovať ktokoľvek a kedykoľvek. Pokiaľ nie je preukázané hodnoverne, že by konkrétny subjekt doručil konkrétne podanie konkrétnemu adresátovi v konkrétnej dobe, nie je naplnená ani ďalšia zo zákonných podmienok súdneho uplatnenia si nároku na náhradu škody v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci vyžadovaná podľa § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 ZoNŠ. Správny a zákonný bol potom záver súdu prvej inštancie, že žalobe nemožno vyhovieť, nakoľko neboli preukázané a splnené obligatórne zákonnou úpravou zákona č. 514/514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci požadované podmienky a predpoklady pre vyvodenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle tejto osobitnej právnej úpravy.

14. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol, boli vecne správne. Odvolací súd preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórneho výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie a teda konštatovanie plného procesného úspechu žalovanej, pokiaľ súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú, je potom vecne správny aj závislý výrok II. rozsudku (v znení výroku opravného uznesenia č.k.7C/19/2017-127 zo dňa 06.09.2019), ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou zohľadnenia miery procesného úspechu a neúspechu strán sporu vyplývajúcej z ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi. Odvolací súd poznamenáva, že v konaniach o uplatnenie náhrady škody ide o typické sporové konanie, v ktorom sa v plnej miere požaduje preukázanie skutkových tvrdení a unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu, ako subjektu, ktorý si nárokuje určité majetkové tvrdené právo.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobca, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinný zaplatiť procesne úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).